

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 99.210 van 27 september 2001  
in de zaak A. 95.239/VII-22.725**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat B. VRIJENS,  
                  kantoor houdende te 9000 GENT,  
                  Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1.    de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2.    de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde XXX nationaliteit, op 5 september 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 april 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 augustus 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 augustus 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BENOIT, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 28 december 1999 en verklaarde zich op 30 december 1999 vluchteling.

1.2. Op 27 april 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 augustus 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 13 juli 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de taal P. machtig is.

Betrokkene verklaart de XXX nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de provincie K. Betrokkenes vader zou in 1999 opgepakt zijn door de T. omdat hij sympathieën voor de vroegere communistische partij zou gekoesterd hebben. Op aanraden van een vriend zou betrokkene het land ontvlucht zijn. Hij kwam aan in België op 28 december 1999 en vroeg asiel aan op 30 december 1999.

Aan betrokkenes identiteit en nationaliteit kan echter geen geloof gehecht worden. Betrokkene kan op geen enkele manier de kalender gebruiken die in zijn beweerd vaderland gangbaar is. Hij kent wel de Europese kalender, maar de XXX zou hij niet kunnen hanteren omdat hij analfabeet zou zijn. Ook zijn kennis van de maanden van het XXX jaar is onvolledig. Zo kent hij bijvoorbeeld niet de naam van de maand voor het XXX nieuwjaar. Evenmin kan hij de vlag van XXX beschrijven. Hij verklaart, na enige twijfel, dat deze volledig wit zou zijn, wat niet correct is.

Bovendien wijzen een aantal elementen op een gebrek aan kennis van de XXX realiteit. Betrokkene is niet op de hoogte van de naamsverandering die de partij waarvan zijn vader sympathisant zou geweest zijn, doorvoerde. Noch kent hij de naam van de M-groeperingen die de macht in handen hadden in K. Hij situeert de regering van H. A. een vijftal jaar geleden. In werkelijkheid is dit echter veel langer geleden. Ook de naam van de nochtans manifest in het straatbeeld aanwezige religieuze politie van de T. is hem onbekend.

Bovengaande opmerkingen stellen betrokkene's relaas en identiteit in een bedrieglijk daglicht.

In de mate dat geen geloof kan gehecht worden aan de XXX nationaliteit, kan geen geloof gehecht worden aan zijn vluchtrelaas dat zich afspeelt in XXX.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 27 april 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel het volgende stelt :

"Eerste middel : schending van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Dat de bestreden beslissing de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt, wanneer deze zonder een duidelijke en wetenschappelijke onderbouwde motivering stelt dat verzoekers XXX nationaliteit niet is vastgesteld.

Dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enkel en alleen gesteund is op de vaststelling dat verzoeker een aantal vragen aangaande XXX niet kon beantwoorden.

Dat vervolgens verweerder zomaar afleidt dat verzoeker niet afkomstig is uit XXX.

Dat door de (de) Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen rekening werd gehouden met de lage scholingsgraad van verzoeker, zoals hij tijdens het verhoor dd. 13.07.2000 op het Commissariaat-generaal uiteenzette en met het feit dat hij 11 jaar in O. woonde (verzoeker spreekt R.). Dat de ondervrager op het Commissariaat-generaal verzoeker geen enkele vragen aangaande zijn verleden stelde.

Dat de beslissing (van) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet afdoende gemotiveerd is, wanneer zij slecht(s) steunt op weinig onvertuigde onvolkomenheden van verzoeker.

Dat verzoeker opmerkt, gezien de twijfel omtrent zijn nationaliteit en identiteit, enkel een linguïstisch en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent zijn identiteit.

Dat van een gespecialiseerd(e) administratie zoals het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen mag verwacht worden dat zij zorgvuldiger en met meer wetenschappelijke precisie haar beslissing motiveert.

Dat de bestreden beslissing de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt, wanneer deze zonder een duidelijke en wetenschappelijke onderbouwde motivering stelt dat verzoekers XXX nationaliteit niet is vastgesteld.";

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij, in haar opsomming van geschonden geachte wetsbepalingen, opwerpt dat de bestreden beslissing, in de eerste plaats, artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen schendt;

Overwegende dat genoemd artikel 52 de minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid toekent in bepaalde omstandigheden bepaalde vreemdelingen die zich vluchteling hebben verklaard, al dan niet toe te laten in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen krachtens de artikelen 63/2 en 63/3 van de Vreemdelingenwet deze beslissing kan bevestigen, na dringend beroep; dat in casu de commissaris-generaal de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken heeft bevestigd; dat echter niet wordt ingezien, en de verzoekende partij verduidelijkt dit ook niet, op welke manier de bestreden beslissing welk onderdeel van artikel 52 zou hebben geschonden; dat het middel niet de voldoende duidelijke omschrijving van de vermeende overtreden rechtsregel bevat noch voldoende duidelijk de wijze omschrijft waarop de bestreden handeling die regel zou hebben geschonden; dat dit onderdeel van het eerste middel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden en niet ontvankelijk is;

2.1.3 Overwegende dat verder in de opsomming van geschonden geachte wetsbepalingen, wordt gesteld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft geschonden door te twijfelen aan de nationaliteit en de identiteit van de verzoekende partij; dat evenwel de genoemde wetsbepalingen tot doel hebben de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kende, aangezien zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt; dat de verzoekende partij dan ook geen belang heeft bij het inroepen van een mogelijke schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat dit onderdeel van het eerste middel niet ontvankelijk is;

2.1.4. Overwegende dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij bij de uiteenzetting van haar eerste middel eerder de materiële motiveringsplicht viseert; dat zij er evenwel niet in slaagt - en in wezen daartoe zelfs geen poging onderneemt om - aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de commissaris-generaal, en de gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn; dat zij zich beperkt tot de gratuite mededeling van wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens haar had moeten doen, namelijk een linguïstisch en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek instellen; dat een verder onderzoek van het middel de Raad van State zou verplichten kennis te nemen van de feitelijke toedracht van de zaak en deze feiten te beoordelen; dat dit in de eerste plaats zaak is van de beslissende overheid, mits deze die feiten niet op kennelijk onredelijke wijze vaststelt en beoordeelt; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in laatste aanleg uitspraak doet over de feitelijke elementen van het dossier; dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is; dat dit onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

2.1.5. Overwegende dat de verzoekende partij, in een laatste onderdeel van het eerste middel, aanvoert dat de bestreden beslissing niet met de nodige zorgvuldigheid is genomen; dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing moet stoelen op een correcte feitenvinding; dat op de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter niet de plicht rust een linguïstisch en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek in te stellen, zoals de verzoekende partij ten onrechte beweert, wanneer hij tot de conclusie komt dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde identiteit en nationaliteit van de betrokken vreemdeling; dat de verzoekende partij bovendien in gebreke blijft aan te tonen hoe de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in casu niet zorgvuldig tewerk zou zijn gegaan door uit de gebrekkige kennis van de verzoekende partij over de XXX realiteit af te leiden dat aan betrokkenes beweerde identiteit en nationaliteit geen geloof kan worden gehecht; dat het middel aldus niet voldoende duidelijk de wijze omschrijft waarop de bestreden handeling het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden; dat dit onderdeel van het eerste middel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden en niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat deze bepaling wat de geest,

de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is; dat deze verdragsbepaling geen duidelijke en juridisch volledige bepaling is die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een plicht om op een bepaalde wijze te handelen, oplegt; dat aan deze bepaling derhalve een directe werking moet worden ontzegd; dat de verzoekende partij de rechtstreekse schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag niet dienstig kan inroepen; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

#### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september tweeduizend en één, door

|        |              |                       |
|--------|--------------|-----------------------|
| de HH. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, |
|        |              | staatsraad,           |
|        | L. JOLIE,    | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**L. JOLIE.**

**E. BREWAEYS.**